

A Heves Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság
2.Mf.25.369/2009/3. szám

2009 - 10 - 29

Egri Munkaügyi
Ügyszám M. 470/2008
Érk 2009 OKT 22
Postán, kézből, e-mailben
példány 6 melléklet

1/15 21/3

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Heves Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság a Vám- és Pénzügyőrség Független Szakszervezete (1558 Budapest, Pf. 26., ügyintéző: dr. Tordai Gábor jogtanácsos) által képviselt szám alatti lakos) **felperesnek** – dr. Emődi Barnabás jogtanácsos által képviselt **Vám- és Pénzügyőrség** (1094 Budapest, Mester u. 7.) **alperes** ellen **beosztási pótlék megállapítása** iránt az Egri Munkaügyi Bíróság előtt folyamatba tett perében a 2009. évi április hó 30. napján 5.M.470/2008/10. szám alatt hozott ítélet ellen az alperes részéről 11. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 80.000 (nyolcvanezer) Ft másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság – fellebbezéssel támadott – ítéletével az alperest bruttó 3.454.785 Ft illetmény- és jutalomkülönbözet, valamint ennek 2007. február 1-től a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamata és 172.000 Ft perköltség 15 nap alatti megfizetésére kötelezte. Kimondta, hogy a le nem rótt kereseti illetéket az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az 1997. december 1. napjától alperes alkalmazásában álló szemlélni – jelenleg fogalmazói – munkakört betöltő felperes 2006. március 10. – 2007. december 31-ig alosztályvezetői, majd 2008. január 1. – április 30-ig csoportvezetői tevékenységet végzett, így a Hszt. 50.§ (3) bekezdése alapján a magasabb beosztáshoz járó magasabb illetmény megilleti.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az **alperes fellebbezett**. Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a felperes keresetének elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

Fellebbezésében az alperes arra hivatkozott, hogy a felperes saját munkakörének ellátása mellett látott el néhány többlet feladatot, de ennek kompenzálására az

alperes rendszeresen magasabb jutalomban részesítette a felperest. Másrészt a felperest eredeti beosztása ellátása alól nem mentesítették, erről nem kapott semmilyen parancsot, így a Hszt. 52. § (3) bekezdése alapján nem illeti meg a megbízással betöltött beosztás szerinti teljes illetmény.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta, lényegében helyes indokainál fogva. Másodfokú perköltségre is igényt tartott.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelésével helyesen állapította meg a tényállást és az abból levont jogi következtetése is mindenben helytálló. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján helyes indokainál fogva hagyta helyben.

Az alperes fellebbezése kapcsán a másodfokú bíróság az alábbiakat emeli ki:

Nem vitásan az alperes

betöltetlen alosztályvezetői és csoportvezetői státuszok voltak. A felperes becsatolt munkaköri leírásaiból megállapíthatóan döntően az alosztályvezetői, majd csoportvezetői feladatok ellátása képezte munkáját. Szemléski feladatot – amelyre beosztása vonatkozott – nem látott el. Ezt bizonyította a felperes volt parancsnoka,

„aki a másodfokú bíróság álláspontja szerint elfogultnak nem tekinthető, így vallomására alapított tényállás emiatt is helyes.

Önmagában az a tény, hogy a tanú perben állt az alperessel, nem jelenti azt, hogy a tanútól elfogulatlan vallomás nem várható.

A peradatokból megállapíthatóan a felperes az alosztályvezetői, illetőleg a csoportvezetői feladatok ellátásával külön parancsban nem bízták meg, eredeti beosztása ellátása alól külön parancsban nem mentesítették, ténylegesen azonban ez megtörtént. Ebben a körben felperes okkal hivatkozott az F/1. alatt csatolt Mfv.II.10.517/2007/2. számú ítélet következtetéseire.

Helyesen hivatkozott az elsőfokú bíróság arra az állandó bírói gyakorlatra, ha a fegyveres testület tagja olyan magasabb beosztást lát el, amelyhez egyébként nem rendelkezik az előírt iskolai végzettséggel, nem igényelheti a rendfokozatának megfelelő besorolási osztálytól eltérő besorolását. Ez azonban nem zárja ki, hogy az eltérő foglalkoztatásra tekintettel ne igényelhetne illetménykülönbözetet a magasabb beosztásban teljesített szolgálata alapján. (BH. 2000/178.)

A sikertelenül fellebbező alperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles megtéríteni a felperes másodfokú perköltségét. A jogtanácsosi munkadíjat a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdésének alkalmazásával állapította meg.

A 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az alperes személyes illetékmentessége folytán feljegyzett fellebbezési illeték az állam terhén marad.

E g e r , 2009. szeptember hó 23. napján

Kemenesné dr. Halász Mária s.k.
a tanács elnöke

Dr. Németh Terézia s.k.
előadó bíró

Dr. Tózsér Lajos s.k.
a tanács tagja

A kiadmány hitelül:

